

hidtil været ansat til 8 Ore, men er nu af det høie Landsting sat op til 50 Ore, hvorved der beregnes en forøget Indtægt af 50,000 Kr. Nu er der imidlertid det at bemærke, at næsten alt det Krudt, der indføres her i Landet, benyttes af Staten selv, altsaa disse 50,000 Kr., der ere opførte som Indtægt, vil Statskassen have samtidig at give ud af sin egen Lomme som forøget Udgift. Jeg maa tilstaa, at jeg indser ikke ret, hvad det egentlig er for Motiver, der have bevirket denne kolossale Forøgelse af Tolden paa Krudt; jeg veed ikke, om det har været Frygt for Dynamit, eller om man maatte har ment, at man overhovedet ikke skal lægge for meget Krudt i. Hvis man endda ved at lægge Told paa Krudt kunde opnaa at tvinge Folk til selv at opfinde det, men i Mangel heraf tror jeg det rigtigst at gaa tilbage til de 8 Ore. Med disse forskjellige Smaaændringer vil de Forhøielser, jeg foreslaar, antagelig indbringe 1,550,000 Kr., og derved vil altsaa den anslaaede Nedgang paa Toldtarifsen reduceres til omtrent 4,550,000 Kr. Hertil kommer saa Skibsafgiften, 800,000 Kr., som jeg foreslaar at ophæve helt, hvorved den totale Nedgang paa Told- og Skibsafgifterne bliver omtrent 5,350,000 Kr. Angaaende Skibsafgiften skal jeg ikke her udtale mig nærmere; det er et Spørgsmaal, der maa betragtes som væsentlig uddebatteret. Paa de Betragtninger, der under disse Forhandlinger fra forskjellige Sider ere blevne gjorte gjældende til Forvar for Skibsafgiftens Vibeholdelse, skal jeg ikke komme nærmere ind; det er unyttigt at indlade sig paa nogle sporadiske Bemærkninger desangaaende. Skulde det have nogen Nytte, maatte man gaa ind paa en fuldstændig systematisk Paavisning baade af Skibsafgiftens theoretiske Uholdbarhed og praktiske Virkninger; man maatte gjendrive Led for Led de mange Misforstaaelser og feilagtige Sammenligninger, som ere komne tilorde med Hensyn til dette Spørgsmaal. Dette er et Arbejde, som jeg, saafremt det gjøres nødvendigt, ikke skal være uvillig til paa et senere Stadium at paatage mig; men da det alene for sig vil nødvendiggiøre et meget vidtløftigt Foredrag, skal jeg her lade det ligge og foreløbig gaa ud fra, at det høie Folkething staar paa samme Standpunkt som det, hvorpaa det ved tidligere Behandlinger af Toldlovsforslaget har stillet sig. — Den Modvægt, Budgettet kræver mod denne Nedgang af omtrent 5,300,000 Kr., er jeg enig med den høitæredede Finantsminister i at tage dels paa Brændevin, dels paa Ol. Jeg kan gaa med til at forhøie Afgiften paa Brændevin til 25 Ore pr. Pot ren Alkohol, hvorved ifølge Regjeringens seneste Overslag

vil indvindes ca. 1,440,000 Kr. Dernæst mener jeg, at der paa bairersk Ol bør lægges en Afgift, der svarer til 1 Ore pr. Halvflasse. Da der af en Tønde Ol, saavidt jeg veed, tappes mellem 360 og 370 Halvflaster, antager jeg, at man i alle Tilfælde kan gaa til $3\frac{1}{4}$ og rimeligvis til $3\frac{1}{2}$ Kr. pr. Tønde. Det anslaaes, at der her i Landet forbruges ca. 460,000 Tønder bairersk Ol om Aaret, og en Afgift af $3\frac{1}{2}$ Kr. pr. Tønde vil altsaa give 1,610,000 Kr. Saaledes vil Forhøielserne paa Ol og Brændevin tilsammen indbringe 3,050,000 Kr., og derved vil den endelige Nedgang i Statsindtægterne ved Gjennemførelsen af samtlige disse Reformere blive ca. 2,300,000 Kr.

Dette er det Forslag, jeg tillader mig at henstille til det høie Things Overveielse. Jeg skal i store Summer recapitulere det. Jeg foreslaar: for det Første at slaa af $2\frac{1}{2}$ til $2\frac{3}{4}$ Million paa store, almindelige Forbrugsartikler; dernæst henved 1 Million paa fabrikerede Varer, hvoraf Halvdelen eller Mere end Halvdelen paa Manufakturvarer; endvidere at opgive $1\frac{1}{2}$ Million paa Stentul og Træ, 1 Million paa Raastoffer og Hjelpestoffer for Industrien, og 800,000 Kr., der hvile paa Skibsfarten. Dette bliver tilsammen Lettelser til et Beløb af omtrent 7 Millioner Kr. Derimod foreslaar jeg til Gjengjæld at tage omtrent $1\frac{1}{2}$ Million i forøget Told paa Lugsvarer og omtrent 3 Millioner Kr. paa Ol og Brændevin, hvorved den endelige Nedgang for Statskassen bliver 2 Millioner og nogle Hundrede Tusinde Kroner. Med Hensyn til Statskassens Evne til at bære denne Nedgang skal jeg ikke her udtale mig videre. Jeg har ved Finantslovens 1ste Behandling gennemgaaet vor finantielle Status, og de Betragtninger, jeg dengang anstillede, fastholder jeg fuldstændigt. Naar jeg har nævnet et Beløb af 2 Millioner som den Grændse, jeg mener, man bør holde sig til, er det klart nok, at det ikke her dreier sig om et Par Hundrede Tusind Kroner mere eller mindre. Jeg mener, at en Nedgang i Realiteten af 2 Millioner Kroner vil kunne ansættes til mellem 2 og $2\frac{1}{2}$ Million formelt; thi for det Første maa det erindres, at Statskassen selv vil indvinde ikke Ubetydeligt gennem den Told, som den sparer paa de Artikler, den selv forbruger, og dernæst ogsaa, at selve denne Toldreform ifølge sin Veskaffenhed utvivlsomt vil skaffe Statskassen betydelig forøget Indtægt. Hvor meget dette vil andrage, er det naturligvis umuligt at beregne paa Forhaand; men man kan ialtfald med Sikkerhed gaa ud fra, at det vil blive nogle Hundrede Tusinde. Paa